

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžo/188/2015
Identifikačné číslo spisu: 8013201092
Dátum vydania rozhodnutia: 26.04.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Milučký
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:8013201092.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Milučkého a členov senátu JUDr. Ivana Rumanu a JUDr. Aleny Adamcovej v právnej veci žalobcu: JUDr. C. C., bytom D., proti žalovanému: Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Prešove, Krajský dopravný inšpektorát, so sídlom Pionierska 33, 080 05 Prešov, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-PO-KDI3-86/2013-P z 23. septembra 2013, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 4S/47/2013-43 z 5. marca 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 4S/47/2013-43 z 5. marca 2015 m e n í tak, že žalobu z a m i e t a.

Účastníkom náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“) podľa § 250j ods. 2 písm. d) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. KRPZ-PO-KDI3-86/2013-P z 23. septembra 2013 v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu č. ORPZ-PP-ODI2-17-103/2013 z 12. júla 2013 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Zároveň zaviazal žalovaného nahradiť trovy konania úspešnému žalobcovi vo výške 82,60 Eur v zmysle § 250k ods. 1 OSP.

Predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovaného č. KRPZ-PO-KDI3-86/2013-P z 23. septembra 2013, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Okresný dopravný inšpektorát v Poprade č. ORPZ-PP-ODI2-17-103/2013 z 12. júla 2013 o zadržaní vodičského preukazu žalobcu č. PP-01949-08 vydaný na skupiny a podskupiny: „A1, A< 25, A>25, B1, B, C1, C, AM, T“ Dopravným inšpektorátom v Poprade dňa 8. júla 2008, ktorého držiteľom je žalobca, a to v zmysle § 70 ods. 5 zákona SNR č. 8/2009 Zb. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „cestný zákon“), pretože možno uložiť trest alebo sankciu zákazu činnosti spočívajúcu v zákaze vedenia motorového vozidla a zároveň zamietol odvolanie žalobcu.

Krajský súd vo svojom rozhodnutí konštatoval, že žaloba je dôvodná. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že v čase zadržania vodičského preukazu existovali zákonné podmienky na jeho zadržanie policajtom na mieste podľa ustanovenia § 70 ods. 1 písm. a) zákona o cestnej premávke a následné vydanie rozhodnutia o zadržaní vodičského preukazu. Na splnenie zákonných podmienok je postačujúci predpoklad, resp. možnosť uložiť trest alebo sankciu zákazu činnosti, spočívajúcu v zákaze vedenia motorového vozidla za skutok, z ktorého spáchania je žalobca podozrivý. Už v čase vydania rozhodnutia o zadržaní vodičského preukazu dňa 12. júla 2013, bolo žalobcovi v zmysle ustanovenia § 206 ods. 1 zákona č. 301/2005 Z.z. (ďalej len „Trestný poriadok“) s poukazom na § 204 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie za prečin „Ohrozenie pod vplyvom návykovej látky“ podľa § 289 ods. 1 zákona č. 300/2005 Z.z. (ďalej len „Trestný zákon“), čo v dostatočnom rozsahu potvrdzovalo postup policajta a jeho oprávnenosť zadržať menovanému vodičský preukaz podľa ustanovenia § 70 ods. 1 písm. a) zákona o cestnej premávke, ako aj následné vydanie rozhodnutia o zadržaní vodičského preukazu podľa ods. 7 citovaného ustanovenia.

Podstatnou otázkou podľa krajského súdu bolo, či vzhľadom na preventívny charakter zadržania vodičského preukazu žalobcovi a zdĺhavé rozhodovanie o vznesenom obvinení neodpadli dôvody zadržania vodičského preukazu žalobcu z hľadiska bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. Ďalej uviedol, že žalovaný pri rozhodovaní o odvolaní žalobcu dôvody pre ďalšie zadržávanie vodičského preukazu žalobcovi z hľadiska bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky neodôvodnil. Obmedzil sa len na konštatovanie, že pre zadržanie vodičského preukazu postačuje predpoklad, resp. možnosť uloženia trestu alebo sankcie zákazu činnosti, spočívajúcej v zákaze vedenia motorového vozidla za skutok, z ktorého spáchania je žalobca podozrivý. Povinnosťou žalovaného vzhľadom na odstup času odkedy došlo k zadržaniu vodičského preukazu žalobcovi a o skutku, ktorý je mu kladený za vinu nebolo rozhodnuté vzhľadom na preventívny charakter rozhodnutia o zadržaní vodičského preukazu, bolo skúmať odôvodnenosť ďalšieho jeho zadržávania žalobcovi z hľadiska bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky tak ako to vyplýva z ustanovenia § 70 ods. 6 zákona o cestnej premávke a rozhodnutie odôvodniť aj v tomto smere.

Krajský súd poukázal na to, že ďalšie námietky žalobcu sa týkajú skutku, ktorý je žalobcovi kladený za vinu a nesúvisia s preskúmaným rozhodnutím, preto sa nimi nezaoberal. Vzhľadom na uvedené, súd podľa § 250j ods. 2 písm. d) OSP rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím ako nedostatočne odôvodnené zrušil a vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

O trovách konania krajský súd rozhodol podľa § 250 k ods. 1 OSP a úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania vo výške 82,60 Eur, ktoré pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 70,- Eur, z hotových výdavkov na doporučené zásielky $2 \times 1,30 = 2,60$ Eur a cestovné na pojednávania Poprad - Prešov a späť $2 \times 5,-$ Eur = 10,- Eur.

Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný a žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, resp. aby napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu žalobcu zamietla. V odvolaní uviedol, že ako príslušný odvolací správny orgán preskúmal napadnuté rozhodnutie o zadržaní vodičského preukazu, ako aj konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo v celom rozsahu a nezistil pritom dôvody na jeho zmenu alebo zrušenie, a preto odvolanie zamietol a rozhodnutie potvrdil. Po zhodnotení všetkých dôkazov a to každého jednotlivo a všetkých vo vzájomných súvislostiach dospel k záveru, že rozhodnutie bolo vydané príslušným správnym orgánom v súlade so zákonom ako predbežné opatrenie a doterajší stav šetrenia skutku, zo spáchania ktorého bol, resp. je žalobca podozrivý, takýto postup odôvodňuje. Napadnutým rozhodnutím Okresné riaditeľstvo Policajného zboru, Okresný dopravný inšpektorát v Poprade rozhodol, že vodičský preukaz žalobcu, bol zadržaný dňom 28. júna 2013 a dôvody zadržania trvajú, t.j. za skutok, zo spáchania ktorého je podozrivý možno uložiť trest alebo sankciu zákazu činnosti spočívajúcu v zákaze vedenia motorového vozidla. Správny orgán vo svojom rozhodnutí konštatoval, že svojim konaním je menovaný dôvodne podozrivý z porušenia ustanovení § 4 ods. 2 písm. c) zákona o cestnej premávke, s poukazom na ustanovenie § 137 ods. 2 písm. a) citovaného zákona a tým zo spáchania prečinu „Ohrozenie pod vplyvom návykovej látky“ podľa

ustanovenia § 289 ods. 1 Trestného zákona. Ďalej uviedol, že žalovaný, ako aj prvostupňový správny orgán pri rozhodovaní v prvom rade vychádzali z jednotlivých ustanovení zákona o cestnej premávke. O zadržaní vodičského preukazu pojednáva vo svojich odsekoch ustanovenie § 70 zákona o cestnej premávke. Uvedené ustanovenie oprávňuje policajta zadržať vodičský preukaz - § 70 ods. 1 písm. a) jeho držiteľovi, ak za ním spáchaný skutok možno uložiť trest, alebo sankciu spočívajúcu v zákaze vedenia motorového vozidla. V ďalších odsekoch § 70 zákon o cestnej premávke ukladá policajtovi povinnosti súvisiace so zadržaným vodičským preukazom a síce jeho držiteľovi vydať potvrdenie, predložiť vodičský preukaz orgánu Policajného zboru, ktorý vydá v zákonnej 15-dňovej lehote od zadržania vodičského preukazu rozhodnutie o jeho zadržaní, skúmať odôvodnenosť zadržania atď. Žalovaný ďalej uvádza, že žiadnym výkladom § 70 a jeho jednotlivých odsekov a to či už gramatickým, logickým ani žiadnym iným nemožno dôjsť k záveru, že oprávnenie policajta zadržať vodičský preukaz jeho držiteľovi je možné využiť len na krátky čas.

Žalovaný naďalej zastával názor, že zadržanie vodičského preukazu žalobcovi bolo v súlade s oprávnením policajta zadržať mu vodičský preukaz podľa ustanovenia § 70 ods. 1 písm. a) zákona o cestnej premávke, čo v konečnom dôsledku konštatoval aj samotný krajský súd. Žalovaný tak aj na základe uvedeného samotné odôvodnenie napadnutého rozsudku považuje za rozporné, resp. zmätočné, keď krajský súd na jednej strane sám konštatuje, že v čase zadržania vodičského preukazu existovali zákonné podmienky na jeho zadržanie policajtom na mieste a následné vydanie rozhodnutia o zadržaní vodičského preukazu, pričom na splnenie podmienok je postačujúci predpoklad, resp. možnosť uložiť trest alebo sankciu zákazu činnosti, spočívajúcu v zákaze vedenia motorového vozidla za skutok, z ktorého spáchania je žalobca podozrivý a na strane druhej uvádza, že žalovaný sa obmedzil len na konštatovanie, že pre zadržanie vodičského preukazu postačuje predpoklad, resp. možnosť uloženia trestu alebo sankcie zákazu činnosti spočívajúcu v zákaze vedenia motorového vozidla za skutok, z ktorého spáchania je žalobca podozrivý, čo považuje za nedostatočné, pričom s odkazom na uvedené okrem rozhodnutia žalovaného zrušil aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu o zadržaní vodičského preukazu.

Žalovaný k odôvodnenosti zadržania vodičského preukazu uviedol, že jediným dôvodom na zadržanie vodičského preukazu je skutočnosť, že možno jeho držiteľovi uložiť trest alebo sankciu spočívajúcu v zákaze vedenia motorového vozidla. Žiadny iný dôvod v zmysle citovaného ustanovenia nie je rozhodujúci pri zadržaní vodičského preukazu, t.j. napr. dĺžka vodičskej praxe, množstvo spáchaných priestupkov, potreba vodičského preukazu pre výkon povolania, nebezpečnosť páchatel'a pre plynulosť cestnej premávky a pod. (pričom okrajovo poukazuje, že všetky uvedené skutočnosti sú zohľadňované následne pri ukladaní sankcie za spáchaný skutok oprávneným orgánom). Ak by tomu tak bolo, potom ustanovenie § 70 ods. 4 zákona o cestnej premávke by stratilo význam a bolo by nepoužiteľné, nakoľko v zmysle tohto ustanovenia je policajt oprávnený po zadržaní vodičského preukazu jeho držiteľovi povoliť jazdu, najviac však na 15 dní. Aj z dikcie tohto ustanovenia podľa názoru žalovaného vyplýva, že dôvodnosť zadržania vodičského preukazu možno posudzovať len možnosťou uloženia trestu alebo sankcie zákazu činnosti. V odôvodnení rozhodnutia o odvolaní sa v dostatočnom rozsahu zaoberal námietkami žalobcu uvádzanými v podanom odvolaní, ktoré sa týkali najmä nepoužiteľnosti ním vykonanej dychovej skúšky ako dôkazného prostriedku v uvedenej veci. Námietkami, o ktoré žalobca následne oprel svoju žalobu, a ktoré po prvý krát uvádzal až v uvedenej podanej žalobe sa žalovaný reálne ani v rozhodnutí o odvolaní zaoberať nemohol. S ďalšími námietkami, ktoré sa týkajú skutku, ktorý je kladený za vinu žalobcovi a nesúvisia s preskúmaným rozhodnutím sa nezaoberal, nakoľko sa nimi bude zaoberať v ďalšom konaní príslušný orgán.

Žalovaný sa nestotožnil ani so záverom krajského súdu, že bolo povinnosťou žalovaného vzhľadom na odstup času, odkedy došlo k zadržaniu vodičského preukazu žalobcovi a keďže o skutku, ktorý je mu kladený za vinu nebolo rozhodnuté, (vzhľadom na preventívny charakter rozhodnutia o zadržaní vodičského preukazu) skúmať odôvodnenosť jeho ďalšieho zadržiavania z hľadiska bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 70 ods. 6 zákona o cestnej premávke a rozhodnutie odôvodniť aj v tomto smere. V uvedenom prípade nešlo o zdĺhavé rozhodovanie o vznesenom obvinení (žalobca bol orgánmi Policajného zboru riešený v tzv. superrýchlom konaní).

Žalovaný rozhodoval v čase o cca 3 mesiace od samotného reálneho zadržania vodičského preukazu policajtom na mieste (vzhľadom k jednotlivým lehotám na rozhodnutie uvádzaným jednak v zákone o cestnej premávke, resp. zákone o správnom konaní), čo nepovažuje za závažný časový odstup, resp. zdĺhavé rozhodovanie, ktorý by zakladal pomínutie dôvodov zadržania vodičského preukazu. V predmetnom čase nemohol reálne predpokladať dĺžku trvania následného súdneho konania. Každý orgán, ktorý koná vo veci súvisiacej so zadržaním vodičského preukazu je povinný v každom štádiu konania skúmať odôvodnenosť zadržania vodičského preukazu z hľadiska bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, t.j. uvedenú povinnosť má, či už orgán činný v trestnom konaní, resp. prokurátor, a v neposlednom rade aj súd, ktorý konal, resp. koná v uvedenej veci. Ani jeden z uvedených orgánov pritom počas konania, aj napriek svojej povinnosti, a to ani konajúci súd aj s ohľadom na skutočnosť, že konanie na súde trvalo dlhšiu dobu (resp. trvá dodnes) nedospel k záveru, že by dôvody zadržania vodičského preukazu pomínil. Žalobcovi bol zadržaný vodičský preukaz, pretože možno uložiť trest, alebo sankciu zákazu činnosti spočívajúcu v zákaze vedenia vozidla, pričom s ohľadom na už uvedené skutočnosti naďalej zastáva názor, že zadržanie vodičského preukazu možno dôvodiť „iba“ možnosťou uloženia, resp. neuloženia zákazu činnosti. Obe rozhodnutia správnych orgánov boli vydané v súlade so zákonom a obsahovali všetky predpísané náležitosti, pričom žalovaný sa s námietkami žalobcu v odôvodnení rozhodnutia odvolania vysporiadal dostatočným a zákonným spôsobom.

Čo sa týka rozhodnutia krajského súdu, ktorým zrušil obe rozhodnutia správnych orgánov a vrátil vec žalovanému na ďalšie konanie uviedol, že vzhľadom na platnú a účinnú zákonnú úpravu nie je úplne a celkom jasná možnosť ďalšieho postupu z jeho strany v uvedenej veci. Zákonná lehota na vydanie rozhodnutia o zadržaní vodičského preukazu uplynula a zákon o cestnej premávke inú možnosť (resp. dokonca povinnosť) orgánu Policajného zboru ako vydať rozhodnutie o zadržaní vodičského preukazu do 15 dní odo dňa zadržania vodičského preukazu nedáva. Uvedenú zákonnú 15-dňovú lehotu pritom nie je možné predĺžiť, prerušiť a pod. a po jej uplynutí orgán Policajného zboru nie je oprávnený vydať rozhodnutie o zadržaní vodičského preukazu a zadržaný vodičský preukaz musí byť jeho držiteľovi vrátený. Nové konanie v predmetnej veci si tak žalovaný nevie reálne predstaviť. Rovnako si žalovaný nevie reálne predstaviť ani preskúmanie dôvodov zadržania vodičského preukazu žalobcovi v tomto štádiu konania, tak ako to krajský súd uviedol v odôvodnení svojho rozsudku v uvedenej veci, t.j. takmer dva roky od zadržania vodičského preukazu žalobcovi, resp. od rozhodovania o zadržanom vodičskom preukaze. Právnym názorom súdu sú pritom správne orgány v ďalšom konaní viazané. Zároveň o samotnom skutku žalobcu v súčasnosti koná (podľa vyjadrenia samotného žalobcu na pojednávaní) Okresný súd v Prešove.

Žalobca sa k podanému odvolaniu žalovaného písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie krajského súdu, rozhodnutie žalovaného a konanie predchádzajúce jeho vydaniu, v rozsahu a medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP); odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP), keď deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 46 ods. 2 ústavy kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej

správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Na vady konania pred správnym orgánom sa prihliada, len ak vzniknuté vady mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 OSP).

Podľa § 220 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219), ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1).

Podľa § 4 ods. 2 písm. c) zákona o cestnej premávke, vodič nesmie viesť vozidlo v takom čase po požití alkoholu alebo inej návykovej látky, keď sa alkohol alebo iná návyková látka ešte môžu nachádzať v jeho organizme.

Podľa § 70 ods. 1 písm. a) zákona o cestnej premávke, policajt je oprávnený zadržať vodičský preukaz vydaný orgánom Slovenskej republiky alebo orgánom iného štátu, ak možno uložiť trest alebo sankciu zákazu činnosti spočívajúcu v zákaze vedenia motorového vozidla.

Podľa § 70 ods. 3 zákona o cestnej premávke, za podmienok uvedených v odseku 1 písm. a) je policajt oprávnený zadržať vodičský preukaz až do právoplatného skončenia veci.

Podľa § 70 ods. 4 zákona o cestnej premávke, policajt bezodkladne vydá o zadržení vodičského preukazu potvrdenie a najneskôr v nasledujúci pracovný deň po zadržení vodičského preukazu zašle vodičský preukaz orgánu Policajného zboru príslušnému podľa miesta, kde bol vodičský preukaz zadržaný. V potvrdení môže policajt povoliť ďalšiu jazdu s vozidlom najviac na 15 dní, ak takou jazdou nebude ohrozená bezpečnosť alebo plynulosť cestnej premávky; povolenie platí len na území Slovenskej republiky.

Podľa § 70 ods. 5 zákona o cestnej premávke, policajt je oprávnený postupovať podľa odseku 1 písm. a) aj vtedy, ak vodič nepredložil policajtovi ku kontrole vodičský preukaz, o čom mu bezodkladne vydá potvrdenie o jeho zadržení. Vydaním potvrdenia sa považuje vodičský preukaz za zadržaný, aj keď tento nebol policajtovi na mieste predložený. Ustanovenia odsekov 2 až 4 a 6 až 8 sa použijú primerane.

Podľa § 70 ods. 6 zákona o cestnej premávke, orgán, ktorý koná vo veci súvisiacej so zadržením vodičského preukazu je povinný v každom štádiu konania skúmať odôvodnenosť zadržania vodičského preukazu z hľadiska bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. Ak dôvody zadržania nie sú alebo pominuli, musí byť vodičský preukaz vodičovi bezodkladne vrátený.

Podľa § 70 ods. 7 zákona o cestnej premávke, orgán Policajného zboru vydá do 15 dní odo dňa zadržania vodičského preukazu rozhodnutie o zadržení vodičského preukazu. Rozhodnutie o zadržení vodičského preukazu zadržaného podľa odseku 1 písm. b) až e) sa nevydáva.

Podľa § 137 ods. 2 písm. a) zákona o cestnej premávke, porušením pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom je jazda pod vplyvom alkoholu alebo inej návykovej látky,

Podľa § 289 ods. 1 zákona č. 300/2005 Z.z. Trestný zákon, Ohrozenie pod vplyvom návykovej látky: Kto vykonáva v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, zamestnanie alebo inú činnosť, pri ktorých by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Podľa § 32 ods. 1 Správneho poriadku, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Prítom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

Podľa § 32 ods. 2 Správneho poriadku, podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

Podľa § 46 Správneho poriadku, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Predmetom odvolacieho konania je rozsudok krajského súdu o zrušení rozhodnutia žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím správneho orgánu, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie, ktorým bolo podľa § 70 ods. 5 s poukazom na § 70 ods. 1 písm. a) zákona o cestnej premávke rozhodnuté o zadržaní vodičského preukazu žalobcu dňa 28. júna 2013 s tým, že dôvody jeho zadržania trvajú. Preto odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal, či boli odvolacie dôvody žalovaného schopné spochybníť zákonnosť napadnutého rozsudku a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné poukazujúc na nasledovné skutočnosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa nestotožňuje s právnym názorom krajského súdu a podľa jeho názoru neboli dané dôvody na zrušenie napadnutého rozhodnutia žalovaného, ako aj prvostupňového rozhodnutia správneho orgánu. Súd sa stotožňuje s názorom žalovaného. Krajský súd sám konštatuje, že existovali zákonné podmienky na zadržanie vodičského preukazu žalobcu policajtom podľa ustanovenia § 70 ods. 1 písm. a) zákona o cestnej premávke a následné rozhodnutie o zadržaní vodičského preukazu, nakoľko na splnenie zákonných podmienok je postačujúci predpoklad, resp. možnosť uloženia trestu alebo sankcie zákazu činnosti, spočívajúcej v zákaze vedenia motorového vozidla za skutok, z ktorého je žalobca dôvodne podozrivý. Uvedené bolo podporené aj rozhodnutím o vznesení obvinenia žalobcovi v zmysle ustanovenia § 206 ods. 1 Trestného poriadku s poukazom na § 204 ods. 1 Trestného poriadku za prečin „Ohrozenie pod vplyvom návykovej látky“ podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, ako aj následné vydanie rozhodnutia o zadržaní vodičského preukazu podľa § 70 ods. 7 zákona o cestnej premávke. Na druhej strane krajský súd konštatuje, že žalovaný neodôvodnil dôvody pre ďalšie zadržiavanie vodičského preukazu žalobcovi z hľadiska bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, pretože sa správny orgán obmedzil len na konštatovanie, že pre zadržanie vodičského preukazu postačuje predpoklad, resp. možnosť uloženia trestu alebo sankcie zákazu činnosti, spočívajúcej v zákaze vedenia motorového vozidla za skutok, z ktorého spáchania je žalobca podozrivý. Z uvedeného je zrejмый rozpor v uvažovaní krajského súdu pri posudzovaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu.

Najvyšší súd v tejto súvislosti poukazuje na samotné ustanovenie § 70 ods. 1 zákona o cestnej premávke, z ktorého vyplývajú dôvody, kedy je policajt oprávnený zadržať vodičský preukaz. Okrem iného z písmena a) uvedeného ustanovenia vyplýva, že policajt je oprávnený zadržať vodičský preukaz vydaný orgánom Slovenskej republiky alebo orgánom iného štátu, ak možno uložiť trest alebo sankciu zákazu činnosti spočívajúcu v zákaze vedenia motorového vozidla. Dôležité je, že ide o oprávnenie policajta zadržať vodičský preukaz, nie zákonom danú povinnosť. Nakoľko v danom prípade žalobca riadil motorové vozidlo pod vplyvom návykovej látky, čo bolo v konaní aj náležite preukázané, aj samotným priznaním žalobcu do zápisnice z výsluchu, čím porušil § 4 ods. 2, písm. c) s poukazom na § 137 ods. 2 písm. a) zákona o cestnej premávky a žalobcovi bolo aj vznesené obvinenie pre prečin Ohrozovanie pod vplyvom návykovej látky, bolo zadržanie vodičského preukazu policajtom odôvodnené, nakoľko za uvedený prečin je možnosť uloženia trestu, resp. sankcie zákazu činnosti. Na základe uvedeného bolo vydané rozhodnutie o zadržaní vodičského preukazu žalobcovi a iné dôvody nebolo potrebné skúmať. Na aplikáciu ustanovenia § 70 ods. 1 písm. a) zákona o cestnej premávke bolo

postačujúce posúdenie možnosti použitia trestu, resp. sankcie zákazu činnosti spočívajúcej v zákaze vedenia motorového vozidla za skutok, z ktorého je žalobca dôvodne podozrivý. Iné okolnosti totiž nevyplývajú z uvedeného zákonného ustanovenia.

Krajský súd pri posudzovaní zákonnosti napadnutého rozhodnutia mal prihliadať na ustanovenie § 250i ods. 1 veta prvá OSP, v zmysle ktorého pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Pokiaľ sa krajský súd zaoberal dĺžkou trestného konania a zohľadňoval časové kritérium doby od zadržania vodičského preukazu žalobcovi až do rozhodnutia o skutku, ktorý je mu kladený za vinu, ktorý vysloví príslušný súd, postupoval nesprávne, nakoľko pre posúdenie zákonnosti preskúvaného rozhodnutia bolo uvedené časové kritérium irelevantné. Podstatná je existencia zákonnosti dôvodov preskúvaného rozhodnutia, ktoré tu boli v čase jeho vydania a práve krajský súd sám skonštatoval existenciu zákonných podmienok pre konanie policajta, ktorý zadržal žalobcovi vodičský preukaz.

Z obsahu rozhodnutia žalovaného vyplýva, že žalovaný sa s námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní náležite vyrovnal, v čase vydania rozhodnutia trvali dôvody pre zadržanie vodičského preukazu, nakoľko od vydania rozhodnutia prvého stupňa, resp. od zadržania vodičského preukazu nedošlo k ich zmene, z rozhodnutia o zadržaní vodičského preukazu, ktoré vydal prvostupňový správny orgán je zrejmé, čo bolo podkladom pre vydanie takéhoto rozhodnutia, rovnako bolo zrejmé, že ho vydal prvostupňový správny orgán v čase, resp. v štádiu konania, keď žalobca bol podozrivým zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, resp. porušenia určitých ustanovení zákona o cestnej premávke (§ 4 ods. 2 písm. c) s poukazom na § 137 ods. 2 písm. a) zákona o cestnej premávke), pre ktoré je možné uložiť trest alebo sankciu zákazu činnosti spočívajúcej v zákaze vedenia motorového vozidla (§ 70 ods. 1 písm. a) zákona o cestnej premávke).

Vo vzťahu k ďalším žalobným námietkam žalobcu sa najvyšší súd stotožnil s názorom krajského súdu, keď uviedol, že sa nimi nezaoberal, keďže sa týkajú skutku, ktorý je žalobcovi kladený za vinu a nesúvisia s preskúvaným rozhodnutím.

Záverom najvyšší súd dáva do pozornosti ustanovenie § 245 ods. 2 <. OSP, z ktorého vyplýva, že pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmava súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia.

Na základe tohto zákonného zmocnenia vzhľadom k vydaniu preskúvaného rozhodnutia na základe zákonom povolenej správnej úvahy (policajt je oprávnený zadržať vodičský preukaz, ak možno uložiť trest alebo sankciu zákazu činnosti spočívajúcu v zákaze vedenia motorového vozidla), preskúmal len, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia.

Vzhľadom na to, že v tomto konaní nie je možné skúmať ako bude ukončené trestné konanie vedené voči žalobcovi pre prečin, avšak v tomto konaní nie je vylúčené uloženie trestu zákazu činnosti žalobcovi, boli splnené zákonné medze a hľadiská stanovené pre zadržanie vodičského preukazu podľa § 70 ods. 1 písm. a) zákona o cestnej premávke. Tomu tiež zodpovedá aj výrok napadnutého rozhodnutia a jeho odôvodnenie, ktoré tieto uvedené hľadiská spĺňa a preto je zákonné.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, odvolací súd dospel k záveru, že rozsudok krajského súdu je potrebné podľa § 220 <. OSP zmeniť a žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietnuť.

O náhrade trov konania rozhodol potom vzhľadom na zmenu rozsudku krajského súdu Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 224 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej OSP tak, že účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9

veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.